

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114010429
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7114010429.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. februára 2016 v Košiciach, v trestnej veci obžalovaného P. G., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 24.8.2015, sp. zn. 5T/18/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. ukladá obžalovanému P. G., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom I.Í. Č.. XX podľa § 200 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.2, ods.7 Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 61 (šesťdesiatjeden) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/9/2014 zo dňa 25. februára 2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27. februára 2014, ktorým bol odsúdený podľa § 364 ods.1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 24.8.2015, sp. zn. 5T/18/2014 uznal obžalovaného P. G. za vinného pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v W. dňa 21.11.2013 v čase o 01,15 hod. pod vplyvom alkoholu v parku na ulici J. O. zozadu pristúpil k I. V., pričom ju držal jednou rukou za ústa a druhou rukou okolo pásu, strkal jej svoje ruky do jej nohavíc, nasilu ju bozkával, ďalej v konaní pokračoval tak, že ju stále držal silno za ruku, nechcel ju pustiť, a takto ju ťahal z parku cez ulicu G. na ulicu W. na schody ku vchodu do firmy T., pričom počas uvedenej doby sa neustále I. V. vyhráždal, že ju zabije, aby bola ticho, lebo jej zlomí ruky, násillím jej vtlačil jazyk do úst, hrýzol ju za spodnú peru, rukou jej roztrhol opasok na nohaviciach, strkal svoju ruku do jej nohavíc, dostal sa jej do rozkroku pod nohavičky a proti jej vôli jej chytal pohlavné orgány, jej ruku si prikladal na svoje nohavice zvonku v miestach s pohlavnými orgánmi a v momente, kedy poškodená zbadala okoloidúce vozidlo, podarilo sa jej od neho vytrhnúť a privolať pomoc, čím uvedeným konaním spôsobil pre I. V.

drobné poranenia a to modriny na zápästí, škrabance na predlaktí a bruchu a roztrhnutím opasku na nohaviciach škodu vo výške 10,- Eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 200 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.2, ods.5, § 42 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výške 90 (deväťdesiat) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/9/2014 zo dňa 25.2.2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27.2.2014, ktorým bol odsúdený podľa § 364 ods.1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák., bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie čo do výroku o vine a treste obžalovaný, ktoré prostredníctvom obhajcu aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch uviedol, že sa nestotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu a nepovažuje ho za správny, lebo okresný súd nepostupoval v súlade so zásadou trestného konania „in dubio pro reo“. Poukázal na výpovede svedkov T., V., ako i poškodenej, hlavne na ich jednotlivé rozdiely. Vytkol okresnému súdu, že vychádzal aj z výpovede z prípravného konania, a iba z tej časti, ktorá bola v jeho neprospech. Vyjadril sa i vo vzťahu k trestu, ktorý je podľa názoru odvolateľa neprimeraný a navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Predpokladom zákonného rozhodnutia je správne zistenie skutkového stavu veci a zákonné a logické vyhodnotenie získaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd po zrušujúcom uznesení krajského súdu sp. zn. 4To 71/2014 zo dňa 21.1.2015 doplnil dokazovanie a následne vo veci opätovne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný P. G. na hlavnom pojednávaní čiastočne priznal spáchanie skutku okrem zločinu lúpeže, pričom uviedol, že poškodenú bozkával, obchytával ju, avšak opasok v nohaviciach jej neroztrhol. Na svoju obhajobu tvrdil, že poškodená sa v podstate nebránila a neodťahovala sa. Príchod na ulicu G. popísal tak, že ho poškodená chytila za ruku a normálne tam došli, pričom naokolo bolo dosť ľudí.

Poškodená I. V. podrobne popísala celú situáciu, ktorá sa v nočných hodinách dňa 21.11.2013 odohrala v parku na ul. J. O. v W.. Uviedla, že obžalovaného nepozná, a keď prechádzala cez park, chytil ju jednou rukou za ústa, druhou ju oblapil a povedal, že má byť ticho a má mu dať peniaze. Následne ju strhol ku stromu, kde ju začal ohmatávať. V snahe rozptýliť obžalovaného sa k nemu prihovárala, na čo ju obžalovaný pevne držiak ťahal k ďalšiemu stromu, kde jej pritlačil hlavu o strom, nasilu jej pchal jazyk do úst a hryzol ju do spodnej pery. Zároveň sa jej snažil dávať svoju ruku do jej nohavíc. V snahe dostať ho preč z parku mu navrhovala, aby šli niekde na panáka, pričom obžalovaný ju pevne držal celý čas za ruku, takže nemohla ujsť a snažil sa ju zatiahnuť do brány, ktorá však bola zatvorená. Aj tam ju začal ohmatávať, dávať jej ruku do nohavíc, a taktiež sa snažil dávať jej jazyk do úst. Pritom ako jej nasilu dával ruku do nohavíc, jej roztrhol aj opasok.

Svedkovia I. K.aš a L. X. vypovedali ako členovia hliadky, kde po príchode na miesto sa k nim prihlásili poškodená a svedkovia a uviedli, že poškodená tvrdila, že obžalovaný sa ju snažil zrejme znásilniť, proti jej vôli sa dotýkal jej pohlavných orgánov, ohmatával ju a roztrhol jej pritom aj opasok.

Svedkyňa Z. V. i svedok G. T. potvrdili tú skutočnosť, že poškodená sadla do ich auta a povedala im, že obžalovaný, ktorému unikla, sa ju snažil znásilniť, že ju obchytával, roztrhol jej opasok. Bola v strese, rozrušená a plakala.

Správne postupoval okresný súd, keď vzhľadom na vykonané dôkazy a závery znaleckých posudkov uznal obžalovaného za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr. zák. a vypustil právnu kvalifikáciu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zák. a náležite k tomu upravil aj znenie skutku. Odvolací súd k tomu udáva, že vykonaným dokazovaním skutočne nebolo preukázané, aby sa obžalovaný dopustil aj zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zák. Je potrebné poukázať v tejto časti, že okrem výpovede poškodenej, túto skutočnosť nepotvrdili ani obžalovaný, ani vypočutí svedkovia. Na výpoveď obžalovaného z prípravného konania ani odvolací súd neprihliadol z dôvodu, že nebola vykonaná štandardným spôsobom tak, ako to vyžaduje Trestný poriadok. Žiadne konanie, ktoré by naznačovalo, že obžalovaný sa mal dopustiť zločinu lúpeže zistené nebolo, ale naopak bolo preukázané, že obžalovaný mal peniaze, ponúkal poškodenej dokonca jogurty, a keď poškodenú prvýkrát chytil, dovolil jej odopnúť si z ucha náušnice, do ktorých sa zamotala šnúra z volkmenu, a tieto si aj odložiť.

Zo zločinu sexuálneho násillia je obžalovaný dostatočne usvedčený výpoveďou poškodenej, svedkami I. K., L. X., G. T. a Z. V.. I keď sú určité rozdiely vo výpovedi svedkov G. T. a Z. V., tie sa týkajú iba okolnosti, ktoré tesne predchádzali, keď sa poškodená dostala do ich motorového vozidla od obžalovaného. Táto rozdielna časť ich výpovedí nemá žiaden vplyv na to, ako sa skutok odohral. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej ohľadom jej obťažovania. Skutočnosť, že bola rozrušená, plakala, a v takomto stave si sadla do motorového vozidla, v ktorom boli svedkovia G. T. a Z. V. tiež dokazuje, že musela zažiť nepríjemný zážitok v čase, keď bola s obžalovaným. To, že ju obžalovaný obchytával na pohlavných orgánoch, snažil sa ju bozkávať, poškodená všetkým vypočutým svedkom ihneď po skutku porozprávala. O násilnom konaní obžalovaného svedčí aj roztrhnutý opasok poškodenej. Správne sa vyrovnal okresný súd aj s tvrdením poškodenej, že ju obžalovaný chcel znásilniť, lebo mohla vnímať jeho konanie ako laik v tomto zmysle.

Odvolací súd sa zaoberal aj možnosťou posúdenia konania obžalovaného ako trestného činu vydierania podľa § 189 ods.1 Tr. zák. K tomu je potrebné uviesť, že obžalovaný násillím, po prekonaní odporu poškodenej a proti vôli poškodenej, túto ohmatával aj po pohlavných orgánoch a bozkával ju. To, že poškodenú obchytával za pohlavné orgány, prekročil zákonom stanovenú toleranciu, kedy by sa jeho konanie mohlo posudzovať aj ako trestný čin vydierania.

Pri ukladaní trestu správne postupoval okresný súd, keď uložil obžalovanému P. G. súhrnný trest odňatia slobody. Obžalovaný má v registri trestov 2 záznamy, pričom prvé odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 56/2013 zo dňa 31.7.2013, kde bol uznaný za vinného podľa § 188 ods.1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom v trvaní troch rokov a povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/9/2014 zo dňa 25.2.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.3.2014 pre prečin podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol doručený obžalovanému 27.2.2014. Bola zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., lebo už v minulosti bol za trestný čin odsúdený. Poľahčujúca okolnosť zistená nebola.

Na rozdiel od okresného súdu odvolací súd neuložil trest s použitím § 38 ods.5 Tr. zák., ale s použitím § 38 ods.7 Tr. zák. Predmetného skutku sa v posudzovanej veci obžalovaný dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, preto mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody. Trestná sadzba pri najprísnejšie trestnom žalovanom čine - zločine sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr. zák. je od 5 do 10 rokov. Odvolací súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na spôsob spáchania skutku a hlavne na jeho následok, trest odňatia slobody na dolnej hranici v trvaní 61 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, splní svoj účel sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou. Zároveň podľa § 42 ods.2 Tr. zák. zrušil výrok o treste

uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 9/2014 zo dňa 25.2.2014, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 27.2.2014, ktorým bol odsúdený podľa § 364 ods.1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.